

RIKSDAGENS SVAR 216/2005 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice och av vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice och till vissa lagar som har samband med den (RP 164/2005 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 34/2005 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalanden:

1. Riksdagen förutsätter att regeringen följer hur lagstiftningen påverkar sysselsättningen, risken för marginalisering samt den ekonomiska ställningen för de perso-

ner som omfattas av lagen, kommunernas och arbetskraftsförvaltningens åtgärder samt myndighetssamarbetet. Dessutom skall regeringen granska hur de resurser som avsatts för lagens genomförande förslår samt kostnadsutvecklingen i kommunerna.

2. Riksdagen förutsätter att regeringen i samarbete med arbetsmarknadsorganisationerna utreder möjligheterna att ändra bestämmelserna om hur arbetsvillkoret enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa uppfylls så att arbete för vilket till arbetsgivaren betalas högsta förhöjda lönesubvention fullt ut tillgodosätts arbetstagaren i arbetsvillkoret.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 1 kap. 7 § 1 mom. 9—12 punkten, 3 kap. 2 § 1 mom., 5 kap. 1 § 2 mom. och 6 § 3 mom. 7 kap. 1—3 §, 4 § 1 mom., 6 § 3 mom., 7 § 4 mom. och 9—12 §,

av dem 5 kap. 6 § 3 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1050/2004, 7 kap. 3 och 11 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1352/2003 och 7 kap. 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag 944/2003, samt *fogas* till 3 kap. 3 § ett nytt 4 mom. och till 7 kap. nya 9 a och 12 a § som följer:

1 kap

Allmänna bestämmelser

7 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) *sysselsättningsstöd* stöd som är avsett att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och som kan beviljas arbetsgivare för lönekostnader (*lönesubvention*) eller enskilda kunder för tryggnad av försörjningen,

10) *sysselsättningsstödet grunddel* stöd som per dag är lika stort som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa utan förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan,

11) *lönekostnader* lön som betalas till en arbetstagare före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter och dessutom arbetsgivarens lagstadgade socialskyddsavgift och arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremie samt obligatorisk grupplivförsäkringspremie,

12) *svårssysselsatta personer* till arbetsmarknadsstöd berättigade arbetslösa arbetssökande som fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar på basis av arbetslöshet eller vilkas rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund av maximitiden enligt 6 kap. 7 eller 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

3 kap.

Grunder för Arbetskraftsbyråns service

2 §

Bedömning av behovet av service och tillhandahållande av service

Behovet av service bedöms i växelverkan mellan kunden och Arbetskraftsbyrån. I sam-

band med bedömningen av en arbetslös arbetssökandes servicebehov bedömer Arbetskraftsbyrån kundens förutsättningar att få arbete på den öppna arbetsmarknaden och sannolikheten för förlängd arbetslöshet. Utgående från bedömningen av servicebehovet tillhandahålls service som på bästa sätt tryggar tillgången på kunnig Arbetskraft och främjar enskilda kunders placering på den öppna arbetsmarknaden.

3 §

Serviceprocessens framskridande

Om en arbetslös arbetssökande är en svårssysselsatt person eller om hans eller hennes arbetslöshet har förlängts så att han eller hon löper risk att bli en svårssysselsatt person, skall Arbetskraftsbyrån effektiviserat ordna service enligt 1 och 2 mom. samt vid behov hänvisa den arbetslösa arbetssökande till annan service så som avses i 4 § 1 mom.

5 kap.

Jobbsökarplan

1 §

Utarbetande av jobbsökarplan

Tillsammans med en svårssysselsatt person skall en reviderad, specificerad jobbsökarplan utarbetas. Den reviderade, specificerade jobbsökarplanen skall utan dröjsmål ses över i syfte att erbjuda effektiviserad service enligt 3 kap. 3 § 4 mom., om den arbetssökandes rätt till arbetsmarknadsstöd vid arbetslöshet har dragits in med stöd av 8 kap. 4 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

6 §

Arbetskraftsbyråns skyldigheter

En jobbsökarplan utgör förutsättning för

1) att en arbetslös arbetssökande skall anvisas arbete där lönesubvention beviljas för lönekostnaderna eller som anvisas sysselsättningsanslag eller där deltidstillägg enligt 7 kap. 5 § beviljas för motsvarande tid,

2) att en arbetslös arbetssökande skall hänvisas till arbetslivsträning enligt 8 kap. 1 §,

3) att sysselsättningsstöd skall beviljas en arbetslös arbetssökande för tryggnad av försörjningen.

7 kap.

Främjande av sysselsättning med hjälp av sysselsättningsanslag

1 §

Lönesubvention

För att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och förbättra deras förutsättningar att placera sig på arbetsmarknaden kan arbetsgivare beviljas lönesubvention. För att lönesubvention skall beviljas förutsätts att det bedöms att det finns brister i kompetensen och yrkesskickligheten hos den som skall anställas med subventionen eller att hans eller hennes produktivitet i den arbetsuppgift som erbjuds bedöms vara nedsatt på grund av arbetslöshetens längd eller handikapp eller av någon annan orsak.

Syftet med arbete som ordnas med hjälp av lönesubvention är att förbättra arbetslösa arbetssökandes yrkesskicklighet, kompetens och ställning på arbetsmarknaden samt främja möjligheterna för dem som under en lång tid varit arbetslösa att inträda på den öppna arbetsmarknaden.

När lönesubvention beviljas kan Arbetskraftsbyrån uppställa behövliga villkor med avseende på den som skall anställas med subventionen och syftet med subventionen.

2 §

Förutsättningar som gäller arbetsgivare i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas kommuner, samkommuner och sammanslutningar samt andra arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar.

Lönesubvention beviljas inte, om

1) arbetsgivaren under de nio månaderna närmast innan ansökan inlämnades, av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker har sagt upp eller permitterat arbetstagare inom pendlingsregionen i samma eller likadana uppgifter eller förkortat deras arbetstid,

2) anställningen som subventionen avser skulle föranleda att andra anställda hos arbetsgivaren sägs upp eller permitteras eller att deras arbetsförhållanden eller förmåner försämrats,

3) arbetsplatsen som subventionen avser bedöms bli tillsatt även utan subventionen,

4) arbetsgivaren får annat statligt stöd för samma tid för anställande av eller främjande av sysselsättningen för den som skall anställas med subventionen,

5) subventionen skulle snedvrider konkurrensen mellan andra som erbjuder samma produkter eller tjänster.

Genom förordning av statsrådet kan anges undantag från de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom. 3 och 4 punkten.

3 §

Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas om arbetsgivaren förbinder sig att betala lön enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, eller, om det inte finns något tillämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga. För att lönesubvention skall beviljas för anställning av svärsysselsatta personer förutsätts dessutom att arbetsgivaren förbinder sig att betala en lön som är minst lika stor som sysselsättningsstödet grunddel för den tid för arbets-

oförmåga under vilken arbetstagaren på grund av självrisktiden enligt 8 kap. 7 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004) inte får dagpenning eller någon annan motsvarande lagstadgad ersättning eller lön för sjukdomstiden av arbetsgivaren på någon annan grund.

Lönesubvention beviljas inte om det anställningsförhållande som subventionen är ämnad för har börjat innan beslut om beviljande av subvention har fattats.

Arbetsgivaren får inte placera den som anställts med subventionen i uppgifter hos någon annan anordnare av arbete. Genom förordning av statsrådet kan dock bestämmas om rätten i fråga om en kommun, förening och stiftelse samt ett i lagen om sociala företag (1351/2003) avsett socialt företag att placera dem som anställts med subventionen i uppgifter hos någon annan anordnare av arbete och om villkoren för sådan vidareplacering.

Företag kan beviljas lönesubvention på grundval av arbetsavtal som gäller tills vidare. På grundval av arbetsavtal för viss tid kan företag dock beviljas lönesubvention

- 1) för anställning av handikappade, långtidsarbetslösa eller svårsysselsatta personer,
- 2) för läroavtalsutbildning,
- 3) för utförande av skogsförbättringsarbeten.

4 §

Anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar

Med iakttagande av vad som i 1 §, 2 § 2 och 3 mom., 3 § 1—3 mom. samt 11 § 1, 2, 4 och 6 mom. bestäms om lönesubvention kan statliga ämbetsverk eller inrättningar anvisas anslag för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs. Av anslagen kan betalas lönekostnaderna i sin helhet för arbetstagaren för de dagar som arbetsgivaren är skyldig att betala lön för, dock högst för fem dagar i veckan. Av anslagen kan dessutom betalas övriga kostnader som föranleds av att arbete ordnas, enligt vad statsrådet beslutar i samband med den regionala fördelningen av sysselsättningsanslagen.

6 §

Regionala aspekter och regional garanti

Kommunen har rätt att få lönesubvention för sådana arbetstagare som arbetskraftsbyrån anvisat kommunen att sysselsätta på grundval av den regionala garantin.

7 §

Ordnande av möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete

Om en sådan arbetslös som avses i 1 eller 2 mom. inte kan sysselsättas på den öppna arbetsmarknaden och lämplig utbildning eller rehabilitering inte kan ordnas för honom eller henne, är hemkommunen skyldig att på anvisning av arbetskraftsmyndigheten för personen ordna möjlighet till arbete i åtta månader (*sysselsättningsskyldighet*). Kommunen skall ordna möjligheten till arbete så att den som sysselsätts kan påbörja arbetet när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning går ut. Kommunen har rätt att få lönesubvention för sådana arbetstagare som arbetskraftsbyrån anvisat kommunen att sysselsätta på grundval av sysselsättningsskyldigheten.

9 §

Sysselsättningsstödet belopp

Sysselsättningsstöd beviljas per dag och person minst till ett belopp som motsvarar sysselsättningsstödet grunddel. Som sysselsättningsstöd kan utöver sysselsättningsstödet grunddel beviljas en tilläggsdel.

Sysselsättningsstödet tilläggsdel är högst 60 procent av sysselsättningsstödet grunddel. När kommunen sysselsätter på grundval av sysselsättningsskyldigheten har den rätt att som lönesubventionens tilläggsdel få 60 procent av sysselsättningsstödet grunddel.

För sysselsättning av svårsysselsatta personer kan beviljas lönesubvention förhöjd med en

tilläggsdel som är högst 90 procent av sysselsättningsstödet grunddel (*högst förhöjda lönesubvention*). Med hjälp av den högsta förhöjda lönesubventionen ordnas arbete i första hand för sådana svårssysselsatta personer som efter det att arbetslöshet enligt 1 kap. 7 § 1 mom. 12 punkten börjat inte har varit i arbete eller som har varit i arbete på den öppna arbetsmarknaden i endast liten utsträckning och sporadiskt och som inte tidigare har sysselsatts med lönesubvention som beviljats arbetsgivaren.

Lönesubventionen kan vara högst så stor som arbetsgivarens lönekostnader för en arbetstagar som anställts med subventionen. Lönesubvention betalas inte, om lönekostnaderna per månad är mindre än beloppet av grunddelen per månad. Genom förordning av statsrådet bestäms om de lönekostnader för olika arbetsgivare som skall täckas med hjälp av den högsta förhöjda lönesubventionen och om avdrag för det stöd som överstiger lönekostnadernas maximibelopp.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. är deltids-tillägget hälften av skillnaden mellan lönen för heltidsarbete och deltidsarbete för en arbetstagar som har övergått till deltidsarbete. Genom förordning av statsrådet bestäms om deltids-tilläggets maximibelopp och om hur skillnaden mellan lönen bestäms.

9 a §

Särskilda förutsättningar för beviljande av lönesubventionens tilläggsdel

För att lönesubventionens tilläggsdel skall beviljas förutsätts att bristerna i kompetensen eller yrkesskickligheten hos den som skall anställas med subventionen samt den nedsatta produktivitet som följer av bristerna har konstaterats vid en i 3 kap. 2 § 1 mom. avsedd bedömning av kunskandet och servicebehovet. För att ett företag skall beviljas tilläggsdel förutsätts dessutom att företaget förbinder sig att med hjälp av utbildning eller på något annat sätt förbättra kompetensen eller yrkesskickligheten hos den som anställs med subventionen.

Med avvikelse från 1 mom. kan lönesubventionens tilläggsdel beviljas

- 1) för läroavtalsutbildning,
- 2) företag, om den som anställs med subventionen är handikappad eller en svårssysselsatt person,
- 3) andra än i 2 punkten avsedda arbetsgivare och sociala företag, om den som anställs med subventionen är handikappad, långtidsarbetslös eller en svårssysselsatt person.

10 §

Arbets tid som berättigar till sysselsättningsstöd samt ersättningsdagar

Lönesubventionens grunddel eller lönesubvention förhöjd med en tilläggsdel kan beviljas till fullt belopp på grundval av ett sådant anställningsförhållande där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

En kommun kan beviljas lönesubvention till ett belopp enligt 9 § 2 mom. för heltidsarbete på grundval av sysselsättningsskyldigheten och, på grundval av den regionala garantin, för arbete där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 75 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

När lönesubvention beviljas för anställning av svårssysselsatta personer kan avvikelse göras från 1 mom.

Lönesubvention betalas för de dagar för vilka arbetsgivaren är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar i veckan. Lönesubvention betalas dock inte för dagar för vilka arbetsgivaren har rätt att med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen få dagpenningförmåner för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen.

Sysselsättningsstöd för tryggnad av försörjningen betalas för högst fem dagar i veckan. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om ersättningsdagar som berättigar till stödet.

11 §

Sysselsättningsstödet varaktighet

Sysselsättningsstöd kan per person beviljas för högst tio månader i sänder eller för läroavtalsutbildning för hela utbildningstiden. På grundval av den regionala garantin beviljas kommunen lönesubvention per person för högst sex månader i sänder.

För sysselsättning av svårssysselsatta personer eller handikappade kan lönesubvention per person beviljas för högst 24 månader i sänder. Högst förhöjda lönesubvention kan beviljas för högst tolv månader, och därefter beviljas lönesubvention till samma belopp som sysselsättningsstödet grunddel.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. kan lönesubvention beviljas för sociala företag som avses i lagen om sociala företag

1) för 36 månader i sänder per person, om den som sysselsätts är handikappad,

2) för 24 månader i sänder per person, om den som anställs med subventionen är långtidsarbetslös eller en svårssysselsatt person,

3) för högst 24 månader i sänder per person som högsta förhöjda lönesubvention, om den som anställs med stödet är handikappad.

Med avvikelse från 1 mom. kan lönesubvention beviljas för högst 24 månader om ett statligt ämbetsverk eller en statlig inrättning, en kommun, förening eller stiftelse med hjälp av subventionen anställer en person för att planera och ordna arbets- och utbildningsplatser för arbetslösa eller vidtar andra sysselsättningsfrämjande åtgärder.

Samma person kan beviljas deltidstillägg för högst tolv månader i sänder. Den som fått deltidstillägg för maximitiden kan beviljas nytt deltidstillägg när han eller hon har varit heltidsanställd hos samma arbetsgivare i minst tolv månader.

Efter att en person har varit anställd med stöd av lönesubvention hos en eller flera arbetsgivare under maximitiden kan han eller hon inte anvi-

sa ett nytt arbete som stöds med lönesubvention förrän han eller hon under de senaste sex månaderna har varit arbetslös arbetssökande vid en Arbetskraftsbyrå i minst fem månader. En handikappad person kan dock utan hinder av denna begränsning anvisas ett nytt arbete som stöds med lönesubvention om det är ändamålsenligt med hänsyn till den handikappades nedsatta arbetsförmåga och övriga möjligheter att sysselsättas.

Uträkningen av de maximitider för högsta förhöjda lönesubvention som avses i 2 mom. och 3 mom. 3 punkten börjar från början när den som anställts med hjälp av en subvention

1) efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret för arbetslöshetsdagpenning och när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning har löpt ut på nytt blivit berättigad till arbetsmarknadsstöd eller

2) har erhållit arbetsmarknadsstöd på grundval av arbetslöshet under minst 500 dagar efter att han eller hon har haft en anställning för vars lönekostnader har betalats högsta förhöjda lönesubvention eller sammansatt stöd enligt de bestämmelser som gällde när denna lag träder i kraft.

12 §

Tilläggsstöd

Till kommunen betalas tilläggsstöd på grundval av den andel av områdets arbetskraft som kommunen i genomsnitt under en månad har sysselsatt med sysselsättningsanslag. Tilläggsstöd betalas endast för de sysselsatta vilkas antal överstiger de sysselsattas andel av arbetskraften i kommunen. Tilläggsstödet storlek bestäms som följer:

De sysselsattas andel av arbetskraften	Tilläggsstö- dets andel
minst 0,5 %	10 %
minst 1,0 %	20 %
minst 2,0 %	30 %

12 a §

Finansiering av sysselsättningsstödet

Sysselsättningsstöden, tilläggsstöden samt de anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar finansieras av sysselsättningsanslag.

Sysselsättningsstödet grunddel finansieras dock av anslag för arbetsmarknadsstöd med iakttagande av vad som i denna lag bestäms om användningen av sysselsättningsanslag, om den som anställts med lönesubvention är en svår-sysselsatt person eller en till arbetsmarknadsstöd berättigad person som har fått arbetsmarknadsstöd för minst 130 dagar på basis av arbetslöshet och inte efter det att arbetslösheten har börjat har varit i arbete eller varit i arbete på den öppna arbetsmarknaden i endast liten utsträckning och sporadiskt och inte efter det att arbetslösheten har börjat, före användningen av lönesubventionen, har sysselsatts med lönesubvention. Sysselsättningsstödet grunddel finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd också när en person som är berättigad till arbetsmarknadsstöd beviljas startpeng.

Sysselsättningsstödet grunddel enligt 2 mom. finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd under hela stödperioden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På beslut om sysselsättningsstöd och beslut om sammansatt stöd som fattas innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Till de utbetalningsdagar för arbetsmarknadsstöd som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. 12 punkten och 7 kap. 12 a § 2 mom. hänförs också arbetsmarknadsstöd som betalats före lagens ikraftträdande. Vid tillämpning av 7 kap. 9 § 3 mom. och 12 a § 2 mom. jämföras med tidigare sysselsättning med lönesubvention sysselsättning med sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd som före lagens ikraftträdande beviljats arbetsgivaren för lönekostnaderna.

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd som beviljas arbetsgivare enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, skall hänvisningen anses avse motsvarande stöd enligt denna lag, om inte något annat följer av denna lag. Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till en person som avses i 7 kap. 6 § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gäller när denna lag träder i kraft, skall hänvisningen anses motsvara en svår-sysselsatt person även enligt denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 7 kap. 6 och 11 §, 9 kap. 2 § och 7 § 3 mom., 11 kap. 7 och 11 § samt 12 kap. 2 §,

av dem 9 kap. 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1353/2003,

ändras 1 kap. 5 § 1 mom. 9 och 11 punkten, 5 kap. 4 § 4 mom., 7 kap. 1 § 4 mom. och 5 § 2 mom., 11 kap. 1 § 1 mom., 2 § 5 mom. 4 punkten, 4 § 1 mom. samt 15 a § och 14 kap. 3 §,

av dem 1 kap. 5 § 1 mom. 11 punkten sådan den lyder i lag 970/2003, 11 kap. 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag 459/2005 och 15 a § sådan den lyder i lag 354/2004 samt 14 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 945/2003 och i nämnda lag 459/2005 samt

fogas till 8 kap. en ny 4 a §, till 13 kap. 6 § ett nytt 2 mom. och till 14 kap. nya 3 a—3 d § som följer:

1 kap.	7 kap.
Allmänna bestämmelser	Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd
5 §	1 §
<i>Definitioner</i>	<i>Rätt till arbetsmarknadsstöd</i>
I denna lag avses med	
9) <i>skyldighet att vara i arbete</i> den tid i arbete eller utbildning som förutsätts innan en arbetslöshetsförmån kan betalas efter upprepat förfarande som avses i 8 punkten och som visar att personen i fråga inte vill ta emot arbete, eller den tid i arbete eller utbildning eller det deltagande i en arbetskraftspolitisk åtgärd som förutsätts innan arbetsmarknadsstöd för arbetslöshetstid kan betalas efter ett förfarande som avses i 8 kap. 2 § 3 mom., 4 a § eller 6 § 3 mom.,	Den som anställts med stödet har inte rätt till arbetslöshetsförmåner för den tid för vilken till arbetsgivaren betalas högsta förhöjda lönesubvention eller någon annan lönesubvention som avses i lagen om offentlig arbetskraftsservice och som finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd i enlighet med 7 kap. 12 a § 2 mom. i den nämnda lagen.
11) <i>högsta förhöjda lönesubvention</i> den subvention som avses i 7 kap. 9 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice, och	
	5 §
	<i>Resebidrag</i>
	Resebidrag betalas inte på grundval av ett sådant anställningsförhållande
	1) där arbetsgivaren har beviljats lönesubvention som avses i 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice, eller
	2) som har börjat innan arbetskraftsmyndigheten har gett ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om beviljande av bidraget.
5 kap.	
Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning	
4 §	
<i>Arbete som skall räknas in i löntagares arbetsvillkor</i>	
Vid beräkningen av om arbetsvillkoret enligt 3 § har uppfyllts skall beaktas hälften av antalet kalenderveckor under vilka sådant arbete utförts för vilket arbetsgivaren har fått högsta förhöjda lönesubvention för lönekostnaderna.	
	8 kap.
	Särskilda arbetskraftspolitiska begränsningar för arbetsmarknadsstöd
	4 a §
	<i>Indragning av rätten till arbetsmarknadsstöd</i>
	Rätten till arbetsmarknadsstöd för arbetslöshetstid dras in för den som på grundval av arbetslöshet har fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar eller vars rätt till arbetslöshetsdag-

penning har upphört på grund av att den maximitid som avses i 6 kap. 7 eller 9 § löpt ut och som efter att ha upphört att vara berättigad till arbetslöshetsdagpenning, har fått arbetsmarknadsstöd på grundval av arbetslöshet för minst 180 dagar, om han eller hon

1) utan giltig orsak vägrar ta emot eller lämnar eller av eget förvållande blir antingen uppsagd från ett arbete eller avstängd från arbetskraftspolitisk vuxenutbildning,

2) utan giltig orsak vägrar delta att i sådan arbetsprövning, arbetslivsträning eller arbetspraktik som avses i 8 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice och om vilken avtalats i den jobbsökar-, aktiverings- eller integrationsplan som utarbetats tillsammans med personen,

3) utan giltig orsak avbryter eller av eget förvållande blir tvungen att avbryta arbetsprövning, arbetslivsträning eller arbetspraktik.

En person vars rätt till arbetsmarknadsstöd för arbetslöshetstid har dragits in i enlighet med 1 mom. har rätt att på nytt få arbetsmarknadsstöd vid arbetslöshet efter att han eller hon har haft ett arbete som beaktas vid beräkningen av huruvida arbetsvillkoret uppfyllts, har deltagit i utbildning som avses i 1 mom. 1 punkten eller i en arbetskraftspolitisk åtgärd som avses i 1 mom. 2 punkten i minst fem månader.

De utbetalningsdagar för arbetsmarknadsstöd som avses i 1 mom. räknas på nytt från början när personen blivit berättigad till arbetsmarknadsstödet efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret och maximitiden för arbetslöshetsdagpenning löpt ut.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

1 §

Ansökan om arbetslöshetsförmåner

Grunddagpenning, arbetsmarknadsstöd och utbildningsdagpenning söks skriftligen hos Folkpensionsanstalten. Inkomstrelaterad dagpenning och utbildningsdagpenning söks skriftligen hos den arbetslöshetskassa där den arbets-

sökande är medlem. Ansökan om resebidrag kan också lämnas till Arbetskraftsbyrån.

2 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Dessutom skall den som får arbetsmarknadsstöd anmäla följande förändringar i sina egna och makens samt familjens omständigheter till den som betalar ut arbetslöshetsförmånen:

4) en anställning som har upphört, om till personen själv har betalats arbetsmarknadsstöd för denna tid eller om till arbetsgivaren har betalats högsta förhöjda lönesubvention för anställningen,

4 §

Arbetskraftspolitiskt utlåtande

Arbetskraftsbyrån eller arbetskraftskommisionen ger ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om de förutsättningar som anges i 2 kap., 7 kap. 3—5 och 7 §, 8 kap. och 9 kap. 7 § 2 mom. i denna lag samt i 5 a kap. 2 § 1—3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice. I det arbetskraftspolitiska utlåtandet skall konstateras att en sysselsättningsplan utarbetats, tidpunkten då sysselsättningsplanen tas i bruk, att en åtgärd ingår i sysselsättningsplanen samt andra omständigheter som är nödvändiga för att tillägg för en sysselsättningsplan skall kunna betalas.

15 a §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av i 10 och 12 § avsedda förmåner, stöd eller bidrag som betalats till ett för stort belopp skall fattas inom fem år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en

fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 och 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003). Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

13 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

6 §

Rätt att lämna ut uppgifter på eget initiativ

— — — — —
Folkpensionsanstalten har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, till kommunen lämna ut personbeteckning och andra identifieringsuppgifter i fråga om sådana personer till vilka arbetsmarknadsstöd betalas av kommunens medel med stöd av 14 kap. 3 a § samt uppgifter om beloppet av utbetalt arbetsmarknadsstöd under den föregående månaden.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

3 §

Finansieringen av den inkomstrelaterade dagpenningen och av grunddagpenningen

Bestämmelser om finansieringen av den inkomstrelaterade dagpenningen för löntagare finns i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner och om finansieringen av den inkomstrelaterade dagpenningen för företagare i lagen om arbetslöshetskassor.

Grunddagpenningen och den därtill anslutna barnförhöjningen betalas av statens medel och intäkter av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Grunddagpenningens förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan enligt 6 kap. 1 § 1 mom. finansieras med intäkter av arbetslöshetsförsäkringspremien.

3 a §

Finansieringen av arbetsmarknadsstödet

Arbetsmarknadsstödet och den därtill anslutna barnförhöjningen betalas av statens medel till utgången av den betalningsperiod under vilken till personen på grundval av arbetslöshet har betalats arbetsmarknadsstöd för sammanlagt 500 dagar. Finansieringen av det arbetsmarknadsstöd och den därtill anslutna barnförhöjning som för arbetslöshetstid efter det betalats för tryggnad av försörjningen för en arbetslös arbetssökande delas jämnt mellan statens medel och medlen i hemkommunen för mottagaren av arbetsmarknadsstödet.

De 500 utbetalningsdagarna för arbetsmarknadsstöd börjar räknas från början efter det att personen på nytt blivit berättigad till arbetsmarknadsstöd efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret och maximitiden för arbetslöshetsdagpenning gått ut. Det arbetsmarknadsstöd och den därtill anslutna barnförhöjning samt det resebidrag enligt 7 kap. 5 § som betalats ut för tiden för de åtgärder som avses i 7 kap. 1 § 2 mom. betalas dock alltid av statens medel, och arbetsmarknadsstöd som betalats ut för tiden för åtgärderna eller arbetsmarknadsstöd som betalats ut för den utbildningstid som avses i 10 kap. 3 § räknas inte in i de 500 utbetalningsdagarna för arbetsmarknadsstöd. Ersättning för uppehälle enligt 7 kap. 8 § i denna lag och enligt 10 kap. 3 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice betalas av statens medel.

3 b §

Förskott som skall betalas för täckande av förmånerna

Staten skall månatligen till Folkpensionsanstalten betala förskott för grunddagpenningen så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att staten skall betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad. Arbetslöshetsförsäkringsfonden skall till Folkpensionsanstalten betala förskott för förhöjningsdelarna och tilläggen för

sysselsättningsplan så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att arbetslöshetsförsäkringsfonden skall betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad.

Staten skall månatligen till Folkpensionsanstalten betala förskott för arbetsmarknadsstödet och ersättningar för uppehälle så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att staten skall betala det året. Staten skall dessutom till Folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att Folkpensionsanstaltens likviditet för betalning av arbetsmarknadsstödet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad (*likviditetsbelopp*). Likviditetsbeloppet skall återbetalas till staten när det inte längre behövs för att trygga likviditeten för arbetsmarknadsstödet. Det beräknade belopp av likviditetsbeloppet som inte har återbetalts vid utgången av året beaktas som förskottsbetalning på statens andel när beloppet av statens finansieringsandel fastställs för det följande året.

Folkpensionsanstalten kan använda förskott som avses i 1 mom. också för kostnader som avses i artiklarna 69 och 70 i förordningen om samordning av social trygghet.

3 c §

Uppbörd av kommunernas finansieringsandel

Folkpensionsanstalten uppbär hos kommunerna månatligen i efterskott deras finansieringsandel, som Folkpensionsanstalten använder som en del av det arbetsmarknadsstöd den betalar ut. Om en kommun inte har betalt sin finansieringsandel senast på den förfallodag som anges genom förordning, uppbärs för dröjsmålstiden en dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Som hemkommun för en mottagare av arbetsmarknadsstöd betraktas den kommun som den dag enligt 3 a § 1 mom. då arbetsmarknadsstödet betalats ut är antecknad som mottagarens hemkommun i det befolkningsdatasystem som avses i befolkningsdatalagen (507/1993).

3 d §

Övriga bestämmelser om finansieringen

Den utbildningsdagpenning och den därtill anslutna barnförhöjning som betalats ut som arbetsmarknadsstöd betalas av statens medel. Vad som i 3 a § och nedan i 2 mom. bestäms om arbetslöshetsdagpenning och barnförhöjning tillämpas också på arbetslöshetsförmåner som betalas som utbildningsdagpenning.

Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om fastställandet och betalningen av förskott och slutlig finansiering till Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna, om uppbörden av kommunens finansieringsandel till Folkpensionsanstalten enligt 3 a § samt om betalningen av det likviditetsbelopp som avses i 3 b § 2 mom.

De förvaltningskostnader som Folkpensionsanstalten förorsakas av verksamhet enligt denna lag hänförs till anstaltens förvaltningskostnader.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På beslut om sammansatt stöd som fattats innan denna lag har trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Vid tillämpningen av 7 kap. 5 § 2 mom. 1 punkten jämföras med lönesubvention sammansatt stöd som beviljats och sysselsättningsstöd för lönekostnader som beviljats arbetsgivaren före lagens ikraftträdande.

Bestämmelserna i 8 kap. 4 a § tillämpas, om den som ansöker om arbetsmarknadsstöd har förfarit så som avses i lagrummet medan lagen är i kraft.

Till de utbetalningsdagar som avses i 8 kap. 4 a § och 14 kap. 3 a § hänförs också de dagar för vilka har betalats arbetsmarknadsstöd före lagens ikraftträdande. Som arbetsmarknadsstöd som betalats på grundval av arbetslöshet betraktas också arbetsmarknadsstöd som före lagens ikraftträdande betalats ut för tiden för sådan arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte som avses i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. Lagens 14 kap. 3 § och 3 a—3 d § tillämpas i fråga om betalningsperioder för vilka Folkpensionsanstalten efter lagens ikraftträdande har

betalt ut arbetsmarknadsstöd till den som ansökt om stöd.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om utkomststöd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 1997 om utkomststöd (1412/1997) 9 § 4 mom.,
ändras 6 och 7 §, 11 § 2 mom. 2 punkten, 12 § 2 mom. 3 punkten och 15 § 2 mom., av dem 11 §
2 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 49/2005, samt
fogas till lagen nya 5 a—5 d, 7 a—7 c och 9 a § samt till 24 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 kap.

Almänna bestämmelser

5 a §

Statsandel för kostnaderna för grundläggande utkomststöd

Till kommunen betalas statsandel för finansiering av det grundläggande utkomststöd som avses i 7 §. Beloppet av statsandelen uppgår till 50 procent av kommunens kostnader för det grundläggande utkomststödet. Med en kommun jämföras det landskap som avses i lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003).

Länsstyrelsen är statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller statsandelen.

5 b §

Fastställande, betalning och justering av förskott på statsandelen

Länsstyrelsen skall senast den 10 januari utan ansökan fastställa beloppet av de förskott som skall betalas till kommunerna respektive finansår.

Storleken av förskottet bestäms på basis av de faktiska kostnaderna för det grundläggande utkomststödet det år som började två år före fi-

nansåret. Det månatliga förskottet är 50 procent av tolfedelen av de nämnda kostnaderna.

Förskotten betalas till kommunen månatligen i lika stora poster senast den 11 varje månad. Förskotten betalas i hela euro.

För justering av förskotten skall kommunen varje år senast den 31 augusti lämna länsstyrelsen uppgifter om de kostnader som det grundläggande utkomststödet gett upphov till fram till utgången av juni under finansåret samt en uppskattning av de kostnader som det grundläggande utkomststödet ger upphov till under tiden juli—december. På basis av kommunens utredning justerar länsstyrelsen förskotten för resten av året, om uppskattningen av kostnaderna för det grundläggande utkomststödet under finansåret avviker med minst tio procent från de kostnader som använts vid beräkningen av förskott enligt 2 mom. Förskotten justeras från ingången av oktober så att det årliga sammanlagda beloppet av förskotten motsvarar 50 procent av de uppskattade kostnaderna för det grundläggande utkomststödet under finansåret.

5 c §

Fastställande av statsandelen

För fastställande av den slutliga statsandelen för kostnaderna för det grundläggande utkomst-

stödet skall kommunen senast den 30 april under det år som följer efter finansåret tillställa länsstyrelsen en utredning om de faktiska kostnaderna för det grundläggande utkomststödet (*statsandelsutredning*). Kostnaderna uppges till det belopp de uppgår till minskade med de poster som hänför sig till det grundläggande utkomststödet och som flutit in vid återkrav av utkomststödet under finansåret.

Länsstyrelsen skall på basis av kommunens statsandelsutredning fatta beslut om den slutliga statsandelen för kostnaderna för det grundläggande utkomststödet senast inom tre månader efter det att utredningen lämnades.

I statsandelsutredningen skall till kostnaderna för det grundläggande utkomststödet inte hänföras sådant utkomststöd som staten med stöd av lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) skall ersätta fullt ut.

5 d §

Betalning av slutpost och återkrav av statsandelen

Slutposten av statsandelen till kommunen skall betalas senast inom en månad efter det att den slutliga statsandelen har fastställts. Om betalningen av slutposten fördröjs, skall en årlig dröjsmålsränta betalas enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Kommunens överskjutande statsandel återkrävs till staten genom att det överskjutande beloppet dras av från förskott som senare betalas ut till kommunen.

Utan hinder av 2 mom. kan länsstyrelsen ålägga kommunen att återbetala den överskjutande statsandelen, om beloppet är betydande. Om det belopp som skall återbetalas inte betalas senast på den förfallodag som länsstyrelsen bestämt, skall en årlig dröjsmålsränta betalas enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen.

Om den slutliga statsandelen avviker mindre än 10 euro från beloppet av den statsandel som betalats som förskott, utbetalas eller återkrävs inte skillnaden.

6 §

Fastställande av utkomststöd

Utkomststödet belopp är skillnaden mellan de utgifter och de disponibla inkomster och tillgångar som fastställs enligt denna lag. Inkomsterna och tillgångarna beaktas först när det grundläggande utkomststödet enligt 7 § beviljas.

7 §

Grundläggande utkomststöd

Då grundläggande utkomststöd beviljas beaktas utgifter som täcks med en grunddel (*grunddel*) samt övriga grundutgifter så som bestäms särskilt nedan.

7 a §

Grunddel

Till de utgifter som täcks med grunddelen hör utgifter för kost och kläder, smärre hälso- och sjukvårdsutgifter samt utgifter som beror på personlig hygien och hemmets hygien, användning av lokaltrafik, prenumeration på dagstidning, televisionslicens, användning av telefon, hobby- och rekreationsverksamhet samt andra motsvarande utgifter som hänför sig till en persons och familjs dagliga uppehälle.

Dessutom ingår i grunddelen sju procent av det nödvändiga beloppet av boendeutgifterna enligt 6 § i lagen om bostadsbidrag (408/1975).

7 b §

Övriga grundutgifter

Utöver de utgifter som täcks med grunddelen beaktas som övriga grundutgifter i behövlig utsträckning

1) boendeutgifter enligt 6 § i lagen om bostadsbidrag, bortsett från den andel om sju procent som ingår i grunddelen,

2) kostnader för användning av hushållselektricitet,

3) hemförsäkringspremier, samt

4) hälso- och sjukvårdsutgifter som inte är ringa.

7 c §

Kompletterande utkomststöd

Då kompletterande utkomststöd beviljas beaktas i behövlig utsträckning särskilda utgifter, som omfattar

- 1) utgifter för barndagvård
- 2) andra utgifter på grund av boende än de som avses i 7 a och 7 b §
- 3) utgifter som på grund av en persons eller familjs särskilda behov eller förhållanden ansetts nödvändiga för tryggnad av försörjningen eller främjande av förmågan att klara sig på egen hand.

Som en persons eller familjs särskilda behov eller förhållanden kan anses till exempel långvarigt utkomststöd, en långvarig eller svår sjukdom samt särskilda behov i anslutning till barns hobbyverksamhet.

Undantagsvis kan beaktas även boendeutgifter som med stöd av 7 a § täcks med utkomststöds grunddel.

9 a §

Justering av grunddelen

Beloppen av utkomststöds grunddel justeras enligt bestämmelserna i lagen om folkpensionsindex (456/2001).

De belopp av grunddelen som bestäms i 9 § motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket de folkpensioner som betalades i januari 2001 har beräknats.

11 §

Inkomster som skall beaktas

— — — — —
Som inkomster beaktas dock inte
— — — — —

- 2) regelbundna inkomster för ett barn under 18 år, till den del dessa inkomster är större än de utgifter som enligt 7 och 7 c § skall beaktas för barnets del,

12 §

Tillgångar som skall beaktas

— — — — —
Som tillgångar beaktas dock inte
— — — — —

- 3) tillgångar som tillhör ett barn under 18 år, till den del dessa tillgångar är större än de utgifter som enligt 7 och 7 c § skall beaktas för barnets del, samt

15 §

Tiden för vilken utkomststöd fastställs

— — — — —
Då de utgifter enligt 7 och 7 c § som utgör grund för utkomststödet samt inkomsterna och tillgångarna enligt 11 och 12 § räknas ut, beaktas utgifterna, inkomsterna och tillgångarna för den tidsperiod för vilken utkomststödet fastställs. Inkomsterna kan dock delas upp i poster som beaktas under flera sådana tidsperioder för vilka utkomststöd fastställs, om det är skäligt med beaktande av inkomstens engångsnatur eller grunden för den eller dess användningsändamål.
— — — — —

24 §

Ändringssökande

— — — — —
Är kommunen missnöjd med ett beslut som gäller fastställande eller återkrav av statsandelen med stöd av 5 a—5 d §, har den rätt att inom 30 dagar från delfäendet skriftligen yrka på att länsstyrelsen rättar sitt beslut. Ett beslut som har meddelats med anledning av ett rättelseyrkande får överklagas hos högsta förvaltningsdomsto-

len så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs förordningen av den 30 januari 1998 om utkomststöd (66/1998) jämte ändringar.

Lagen tillämpas på beslut om utkomststöd som fattas efter ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Utan hinder av 5 a § är 2006 grunden för förskott på statsandelen 90 procent av kommunens faktiska utgifter för utkomststödet 2004, och 2007 på motsvarande sätt 90 procent av de faktiska utgifterna för utkomststödet 2005. Det månatliga förskottet på statsandelen är 50 procent av tolfedelen av de utgifter som ligger till grund för den.

Lag

om ändring av lagen om statsandelar till kommunerna

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 20 december 1996 om statsandelar till kommunerna (1147/1996) 7 § 1 och 2 mom.,
av dem 7 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1360/2001, samt
fogas till lagen en ny 12 b § som följer:

7 §

Utjämning av statsandelarna på basis av skatteinkomsterna

Kommunen beviljas en på skatteinkomsterna baserad ökning av statsandelen (*utjämnings-tillägg*), om dess kalkylerade skatteinkomst per invånare är mindre än 91,86 procent av det belopp som fås genom att alla kommuners sammanräknade kalkylerade skatteinkomster delas med kommunernas sammanräknade invånarantal (*utjämningsgräns*). Kommunens statsandelar ökas med ett utjämningsstillägg som motsvarar beloppet av skillnaden mellan utjämningsgränsen och kommunens kalkylerade skatteinkomst.

Om kommunens kalkylerade skatteinkomst per invånare överskrider utjämningsgränsen, minskas kommunens statsandelar med ett belopp som utgör 37 procent av skillnaden mellan

de per invånare i kommunen beräknade kalkylerade skatteinkomsterna och utjämningsgränsen (*utjämningsavdrag*).

12 b §

Beaktande av arbetsmarknadsstöd och utkomststöd i den allmänna statsandelen

Kommunens allmänna statsandel ökas eller minskas med ett belopp som beräknats så som bestäms i 2—4 mom. på grundval av de utgifter för arbetsmarknadsstödet och utkomststödet som kommunen ansvarar för. De beräkningar som avses i denna paragraf görs utifrån uppgifterna för 2003 enligt kostnadsnivån för 2005.

När ökningen eller minskningen av den allmänna statsandelen beräknas, ökas de arbetsmarknadsstöd som betalats till i kommunen bosatta personer som fått arbetsmarknadsstöd på

grund av arbetslöshet för minst 500 dagar med kommunens utgifter i anslutning till det grundläggande utkomststödet, och beloppet divideras med två. Det erhållna beloppet minskas med den andel av den kalkylerade kostnaden för det grundläggande utkomststödet som inte kalkylmässigt täckts av den statsandel som beviljats för ändamålet samt med de ökningar av kommunens statsandel som 2006 föranleds av att statsandelsprocenten för social- och hälsovård höjs med 0,56 procentenheter och av att den utjämningsgräns som avses i 7 § 1 mom. höjs med en procentenhet från 90 procent.

Kommunens allmänna statsandel ökas eller minskas 2006 med hela det belopp som beräknats enligt 2 mom. Beloppet sänks för alla kommuner med 2,9 euro per invånare 2007 och dessutom med 2,9 euro per invånare 2008. Därefter ändras inte ökningen eller minskningen av den allmänna statsandelen.

Som kommunens utgifter för det grundläggande utkomststödet betraktas utgifter som motsvarar 90 procent av kommunens totala utgifter för utkomststödet 2003.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 18 § i lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 augusti 1992 om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992) 18 § 1 mom. sådant det lyder i lag /2005, som följer:

18 §

Statsandel för kommunernas driftskostnader för social- och hälsovården

del av de kostnader som bestäms enligt denna lag är 66,68 procent och statens andel 33,32 procent.

Kostnaderna för den kommunala social- och hälsovården fördelas åren 2006 och 2007 mellan kommunerna och staten så att kommunernas an-

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 13 december 2005